

af den almindelige principielle Grund, fordi man overhovedet ikke var stemt for at have slige Kapitaler liggende. Hvad enten man mener det One eller det Andet, naar det er fket, saa lad det være fket, og saa er det en meget rimelig Ting, som der ikke er Spor af Grund til at forandre. For § 1's Vedkommende bliver altsaa min Opfattelse den, at, naar denne Paragraf gaar ud paa at gjøre det om, som tidligere er fket, kan jeg ikke være med dertil, jeg ser ikke nogen fornuftig Grund til at gjøre det om, og forsaavidt den gaar ud paa at lægge nye Kapitaler hen til Universitetet, kan jeg endnu mindre være med dertil, da det forekommer mig at være aldeles urimeligt. Skulde vi have flere Professorer, eller skal Universitetets Udgifter forøges og selvselgelig ogsaa dets Indtægter, saa gjøre vi det paa den Maade, hvorpaa vi ellers fyldestgjøre slige Statsøiemed. Lad os saa gjøre det, som Brug er i vore Dage, og ikke paa den Maade, som det fkte i Frederik den Andens Tid, og som vi ellers ikke kjende nu paa noget som helst Omraade. § 1 forekommer mig at være en meget gammel dags Historie, det er en meget forældet Fremgangsmaade, man vil bruge. Jeg ser ikke Nytten, man tilfigter ved denne Finantsoperation, men jeg tillader mig at spørge: Hvad tjener man ved den Historie? Ved Finantsoperationer pleier man jo ellers at tjene Noget. Hvad vinde vi ved at gjøre dette? Hvis man endda kunde sige: Vi vinde i alt Fald en billig Administration, men det gjøre vi heller ikke. Hvis vi ikke vinde Noget herved, hvorfor saa gjøre det? Det, jeg savner ligeoverfor § 1, er en Antydning af, hvilket rimeligt og fornuftigt Diemed man søger at fremme ved den Foranstaltning, som der er foreslaaet. Her skal jeg ikke omtale det Bidrag, som i § 1 er tænkt paalagt Kommunitetet, idet jeg forbeholder mig at gjøre nogle Bemærkninger for Kommunitetets Vedkommende under Et. Det var altsaa § 1. — Saa komme vi til § 2. Efterat § 1 har henlagt en Kapital, som skal give 80,000 Kr. aarlig i Rente til Anvendelse ved Universitetet, gjør § 2 omtrent det Samme paa en anden Maade. Den henlægger 80,000 Kr. til Universitetet, kun at Kapitalen bliver liggende der, hvor den ligger. Det bliver i det Hele taget 160,000 Kr. Denne Sums Størrelse har jeg for Resten en Indvending at gjøre imod. Det er nemlig en større Sum, end Universitetets Underbalance nu beløber sig til. Universitetets Underbalance er jo af Kommissionen anslaaet til mellem 130,000—140,000 Kr. aarlig. Nu foreslaar man, at der som fast Tilfud skal henlægges 160,000 Kr., altsaa 20—30,000 Kr. mere, end Universitetet behøver. Jeg tror, at den høitærede Minister kunde have handlet ganske rimeligt, om han først havde spurgt, om vi vilde give Universitetet, hvad det havde Brug for, og saa bagefter havde spurgt, om Noget

wilde give Mere. Betydningen af § 2 vil i Virkeligheden blive den, at man ønsker ved Universitetet at oprette en Slags Sparebøsse, hvori man hvert Aar lægger 20—30,000 Kr., for saa ved en eller anden høitidelig Leilighed at slagte Griffen til et Formaal. jeg ikke kjender, og som der ikke er oplyst Noget om i det Foreliggende; at dette skulde være god Økonomi, tvivler jeg om. Om det virkelig skulde fremme en sparsommelig Statshusholdning paa det Omraade, at give Universitetet 20—30,000 Kr. mere aarlig, end det behøver, tillader jeg mig at tvivle om. Vi have tidligere haat en saadan Sparebøsse, som den ærede Minister nok husker, nemlig ved Theatret, hvor man kaldte den Reservecfond. Det var ingen heldig Sparebøsse, og jeg tror ikke, vi skulle efterligne det paa andre Omraader. Jeg skal imidlertid ikke dvæle udsørligere ved § 2. — Naar vi komme til § 3, forekommer det mig, at der staar det Samme i den, som i §§ 1 og 2, naar vi lægge dem sammen. I § 3 staar der nemlig i Almindelighed, at, naar Universitetet har Underbalance, saa skal den dækkes halvt af Statskassen og halvt af Kommunitetet. I § 2 staar der ogsaa, at Udgifterne skulle dækkes halvt af Statskassen og halvt af Kommunitetet, kun at der ydes noget Mere, end man behøver. I § 3 staar der simpelt og jævnt, at, hvad Universitetet behøver, skal det have halvt af Statskassen og halvt af Kommunitetet. Jeg tror, at denne Paragraf i alt Fald vilde kunne erstatte § 2; der er — synes jeg — ikke anden Forskjel derpaa end den, at det Overflud, som man har villet give i § 2, ikke findes her. Jeg har nu spurgt mig selv, hvad er Meningen med § 3? Hvorfor give et Lovforslag om, at Staten skal dække Universitetets Underbalance paa en vis bestemt Maade? For det Første: Staten skal dække Universitetets Underbalance. Det anser jeg for en meget naturlig Ting. Jeg veed nemlig ikke, hvorledes det ellers skulde gaa til, og hvem man ellers har tænkt sig at skulle dække denne Underbalance. Altsaa det tror jeg ikke, man behøver at have en Lov om, at det er Staten, der skal dække Universitetets Underbalance, det blive vi sikkert nok nødt til at gjøre, det er der sandelig Ingen, der gjør for os. Betydningen af denne Paragraf kan altsaa kun være den at foreskrive en vis bestemt Maade, hvorpaa denne Underbalance skal dækkes; men dertil vil jeg sige, at, naar dette Spørgsmaal kun for nærværende Tids Vedkommende blev stillet til os, kunde vi ganske vist give et Svar, og dette Svar kunde maasse blive forskjelligt efter de forskjellige Opfattelser; men naar man stiller det Spørgsmaal, om Universitetets Underbalance i alle kommende Tider skal dækkes paa denne Maade, vil jeg for mit Vedkommende virkelig svare, at det veed jeg ikke, det kommer an paa, hvad de kommende Frigsdage ville svare dertil. Og hvis det er Meningen, at vi ved at vedtage en saa-